

Dosarul nr. 3r-56/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L. Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto”,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată formulată de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Stalcom-BM” împotriva Agenției Naționale Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva încheierii din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarat inadmisibil apelul depus, pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul prevăzut de lege,

c o n s t a t ă:

La data de 13 ianuarie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată ”Stalcom-BM” a formulat acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Naționale Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil (f.d.2-6).

Prin hotărîrea din 01 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea formulată (f.d.134, 140-155).

La data de 21 august 2020, Agenția Națională Transport Auto a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă integral (f.d.138).

Prin încheierea din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat inadmisibil apelul, deoarece motivarea apelului nu a fost depusă în termenul prevăzut de lege.

La 22 decembrie 2020, Agenția Națională Transport Auto a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea încheierii instanței de apel (f.d. 167).

În motivarea recursului, recurenta a indicat că instanța de apel neîntemeiat nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat în mod eronat analogia

legii sau analogia dreptului, precum și a lipsit apelantul de posibilitatea prezentării motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Consideră recurenta că, prin prisma dispozițiilor art. 218 Cod administrativ, la examinarea admisibilității apelului, instanța de apel urma a se conduce de prevederile Codului de procedură civilă, inclusiv privitoare la intentarea procedurii de apel și lichidarea neajunsurilor cererii de apel, stipulate la art. 365¹ alin. (2) și art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În corespundere cu articolul 241 alin. (1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Prin prisma articolului 191 alin. (5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curților de apel.

Examinând cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată netemeinicia acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care declară recursul inadmisibil.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Încheierea Curții de Apel Chișinău a fost emisă la data 25 noiembrie 2020 și notificată recurentei Agenția Națională Transport Auto la data de 10 decembrie 2020 (f.d. 165).

Recurenta s-a conformat prevederilor legale și, în termen, la data de 22 decembrie 2020, a depus recurs împotriva încheierii din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, completul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece, în cererea de recurs, argumentele au fost expuse cu suficientă claritate.

Examinând recursul, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul, din următoarele considerente.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă o decizie de respingere a recursului.

În conformitate cu art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată, care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Instanța de judecată, care a emis hotărârea contestată, transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel. (2) Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 235 Cod administrativ, dacă cererea de apel nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 233 alin. (1), (2) și art. 234 alin. (1), judecătorul stabilește apelantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă apelantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea de apel se consideră depusă la data inițială.

În conformitate cu art. 236 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).

Conform art. 97 alin. (1) Cod administrativ notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. (2) Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice. (3) Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

În conformitate cu art. 109 Cod administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, prin hotărârea din 01 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea formulată de Societatea cu Răspundere Limitată "Stalcom-BM" împotriva Agenției Naționale Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil (f.d.134, 140-155).

La 21 august 2020, Agenția Națională Transport Auto a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral. Totodată, a indicat, în cererea de apel, că motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul vor fi expuse de Agenție în cererea de apel suplimentară (f.d.138).

La data de 06 octombrie 2020 Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a expediat în adresa apelantei Agenția Națională Transport Auto, cu scrisoarea de însoțire nr. 15033, copia hotărârii motivate (f.d. 156), care a fost recepționată de ultima la 16 octombrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS80000209179AS anexat la materialele cauzei.(f.d. 158)

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că apelanta Agenția Națională Transport Auto a recepționat hotărârea motivată la 16 octombrie 2020.

Astfel, apelanta în conformitate cu art. 232 alin. (2) din Codul administrativ urma a depune motivarea apelului până la data de 16 noiembrie 2020, inclusiv.

În termenul stabilit de lege, apelanta Agenția Națională Transport Auto nu a depus motivarea apelului, motiv pentru care instanța de apel corect, în conformitate cu art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, a declarat apelul inadmisibil.

Reieșind din circumstanțele de fapt stabilite și conform normelor de drept menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că instanța de apel just a menționat că, prin expedierea hotărârii motivate în adresa apelantei Agenția Națională Transport Auto, care conform avizului de recepție a fost primită la 16 octombrie 2020, apelanta a fost notificată, urmând să depună în termen de 30 de zile apelul motivat, și anume, până la data de 16 noiembrie 2020, inclusiv.

La aspectul dat, Colegiul notează că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel instanța de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării litiganților de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către aceștia a efectelor legale.

Imperioasă speței este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume, să garanteze securitatea juridică, fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu, care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda încredere și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza *Brumărescu c. României*, cauza *Marckx c. Belgiei*).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în cauza *Ponomaryov c. Ucrainei* că, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Continuând șirul logic al dezideratelor expuse mai sus, Colegiul apreciază că neviabil argumentul invocat de recurentă precum că, în coroborarea prevederilor art. 218 din Codul administrativ, art. 365¹, 368, 369 din Codul de procedură civilă, instanța de apel urma să nu dea curs apelului și să-i acorde apelantei un termen rezonabil de a prezenta apelul motivat, or legiuitorul prin prisma art. 195 din Codul administrativ a prevăzut aplicabilitatea prevederilor Codului de procedură civilă doar în cazul în care Codul administrativ nu stabilește unele etape procedurale.

Codul administrativ prevede că instanța de apel acordă apelantului termen pentru înlăturarea neajunsurilor dacă cererea de apel nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 211 alin. (1) lit. a) – d).

Conform art. 211 alin. (1) lit. a) – d) din Codul administrativ, în cererea de chemare în judecată se indică: a) instanța la care a fost depusă; b) numele și prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia; dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare și codul fiscal; c)

numele și prenumele reprezentantului legal sau împuternicit și adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant; d) denumirea pârâtului în calitate de autoritate publică și sediul acesteia, reguli care se aplică și cererii de apel.

Din conținutul normei de drept sus-citate rezultă că neprezentarea apelului motivat nu cade sub incidența acestor prevederi. Termenul de declarare a apelului motivat este stipulat expres în art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, fiind un termen de decădere. Respectarea termenului de prezentare a apelului motivat este o obligație a apelantului și nu un drept discreționar al instanței.

În urma celor constatate Colegiul menționează că neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, cu excepția cazului când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Mai mult, conform art. 24 alin. (1) Cod administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, ori termenul de apel este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea lui atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

În aceste circumstanțe, Colegiul conchide că instanța de apel corect a declarat inadmisibil apelul depus de către Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, deoarece aceasta nu a prezentat cererea de apel motivată în modul stabilit de art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Instanța de recurs consideră necesar de a menționa și faptul că Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, fiind conștientă că a depus încă la 21 august 2020 cererea de apel nemotivată, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini cerințele legale, fapt, însă, ignorat de aceasta.

Astfel, dat fiind că apelanta/recurenta Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” nu a prezentat apelul motivat în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate, instanța de apel corect a declarat inadmisibilă cererea de apel.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către apelantă/recurentă a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural, și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Astfel, din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea privind inadmisibilitatea apelului depus de către Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” împotriva hotărârii din 01 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani este întemeiată și adoptată cu respectarea cadrului legal, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto”.

Se menține încheierea din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată formulată de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Stalcom-BM” împotriva Agenției Naționale Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu